

Nr. 199. Folkethingets Forhandlinge.

3129 Den. Beh. af Finantsloof. f. Finantsaaret

Indkomstskat, maa stemme for dem, og derfor forstaaer jeg rigtignok ikke den Stilling, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) i dette Stykke, indtager, idet han ingen Indkomstskat vil have, og dog ikke vil stemme for disse to Vædringsforslag, thi skal Mindretallet se at finde en anden Udvei end den her paapegede for at dække den tilsyneladende Underbalance, saa forekommer det mig billigt, at vi fra vor Side forlange en Tilfjendegivelse af, om man ønsker, at vi skulle gaa frem paa den betraadte Vei, og den kan jeg ikke se, at vi kunne faae paa anden Maade, end at det høitærede Thing stemmer for vort Forslag, nu, og vi skulle da i den tredie Behandling se, om der kan findes andre og bedre Udveie.

Scavenius: Den høitærede Minister har ligeoverfor mig gjort gjældende, at jeg havde begaaet en Feil i den Beregning, jeg før fremsillede for det høie Thing, ved at angive, at Fremgangen i Formuereregnskabet i Finantsaaret 1870—71 var omtrent 1 Million. I denne Bemærkning ligeoverfor mig har den høitærede Minister Ret, jeg har begaaet denne Feil, og jeg beder det høie Thing undskyldte, at jeg er kommen til at udtale mig saaledes, som slet er. Imidlertid kan jeg ikke se, at denne Feil i nogen som helst væsentlig Grad skulde forandre det Resultat, hvortil jeg kom. Det, der nemlig for mig er af den allerførste Betydning, og som jeg ogsaa før gjorde gjældende, er, at man maa betragte de jydskke Jernbaner som et Aktiv, hvilket man har Ret til dog idetmindste at ansætte til Halvdelen af, hvad de have kostet. Dels have vi nu og dels skulle vi i Løbet af Finantsaarene 1870—73 bygge Jernbaner til et Beløb af noget over 5 Millioner, og vi ville i den Tid ikke komme til at gaa tilbage i vor Formue, forsaavidt som de Forudsætninger, ifølge hvilke vi nu forhandle og bevilge Finantsloven, kunne staa deres Prøve. Nu er det da min Paastand, at naar vi i Løbet af

55de Møde. Ordentlig Samling, 1871.

fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873. 3130

disse 3 Aar kunne erhverve os et Aktiv, der har kostet os noget over 5 Millioner Rd., og som kan ansættes til en Værdi af omtrent det Halve af Beløbet, uden forøvrigt at gaa tilbage i Formuetoilstanden, saa vil dette efter vore Forhold være tilstrækkeligt. Seg er forøvrigt ved den Diskussion, der idag er ført, bleven bestyrtet i den Anskuelse, jeg fremførte ved Finantslovens første Behandling, og jeg skal, naar Indkomstskatloven kommer til Behandling her i Thinget, gjøre mig Umage for at stille Forslag, hvorved det høie Thing kan faae Leilighed til i alt Fald at udtale, om det ønsker, at man skal gaa den Vei, som jeg har tilladt mig at antyde, nemlig at optage et Laan til Guldførelsen af det jydskke Jernbanenet. Seg er bleven bestyrtet deri, ved at to ærede Medlemmer have udtalt, at de i alt Fald sølte sig tiltalte af denne Anskuelse, og derved, at den høitærede Finantsminister saa overordentlig stærkt har yttret sig mod det Forslag, som Mindretallet har stillet under Nr. 14. Seg tror ganske vist for mit Bedkommende, at dette Forslag ikke er saa farligt, som den høitærede Minister synes at mene. Naar han har forelagt os Finantsloven med Forslag om at realisere 2 Millioner af Reserverfondens Midler, saa er det dog ikke noget saa overordentlig Radikalt eller Vidtgaende, om Folkethinget skulde mene, at det vilde være rigtigt at give ham Bemyndigelse til at realisere indtil 3 Millioner. Seg maa atter gjøre gjældende, at det jo ikke er Noget, som den høitærede Minister under alle Omstændigheder vil være tvungen til, idet der paa Finantsloven ved Siden heraf er optaget en Bestemmelse, der giver ham Ret til i paafølgende Tilfælde at stifte et midlertidigt Laan, men tillige maa jeg jo ganske vist hævde, at hvis det høie Thing foruden at stemme for Forslaget under Nr. 14 vil vedtage Forslaget under Nr. 15, saa ville Betænkningshederne ved en yderligere Realisation af Reserverfondens Midler, saa godt som forsvinde, thi det kan jo ikke andet end antages, at det maa blive Si-